

ת"פ 741/01/16 - מדינת ישראל נגד רפאת סלאמה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 741-01-16 מדינת ישראל נ' סלאמה (עציר) 28 דצמבר 2016

לפני
כבוד השופטת מיכל ברק נבו
מדינת ישראל
בענין

המאשימה

על ידי ב"כ עו"ד יניב בן הרוש (פמ"מ)

נגד

רפאת סלאמה (עציר)

הנאשם

על ידי ב"כ עו"ד גדי ציון

גזר דין

הרקע וכתב האישום המתוקן

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, שעניינו עבירות נשק. ביום 12.9.16 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, הכולל תיקון כתב אישום, חזרת הנאשם מכפירתו והודייתו בכתב האישום המתוקן. המאשימה הגבילה עצמה בטיעון לעונש ל-32 חודשי מאסר בפועל, בצד עונשים נלווים, והסנגור בחר (מתוך שתי אפשרויות שניתנו לו) לטעון לעונש באופן פתוח. כל זאת, בהמשך להליך גישור שנעשה לפני כבוד השופטת ליאורה ברודי. עוד הוסכם כי הנאשם יישלח לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר.

בהתאם, הרשיעה כבוד השופטת ברודי את הנאשם באותו יום, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של נשיאת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [החוק].

2. על פי כתב האישום המתוקן, ביום 19.12.15 קיבל הנאשם לידי, בעבור אחר, רובה סער מסוג קלצ'ניקוב [הרובה]. הרובה התקבל באיזור אל בירה מאדם שהמאשימה אינה יודעת את זהותו. באותו יום, בסמוך לשעה 19:00, נהג הנאשם בכלי רכב מכיוון רמאללה לכיוון חלמיש, בדרכו להכנס לישראל, כשהרובה בתא המטען ברכב.

3. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, ביום 13.11.16, שממנו עולה כי הנאשם בן 28, נשוי ואב לשתי בנות. הוא השתחרר ממאסר קודם ב-2013 ומאז עבד באופן מסודר. אביו נרצח בילדותו ואימו נישאה בשנית. בעברו ארבע הרשעות קודמות, שבגינן הוטלו עליו בעבר מאסרים לנשיאה בפועל. הוא שוחרר ממאסרו האחרון ב-2013.

על פי דיווחי צוות שב"ס, במעצרו האחרון משמש הנאשם כתומך המלווה עצורים, מאז מאי 2016, ומתפקד באופן אחראי וחיובי בתפקיד זה. כמו כן השתתף במספר מסגרות טיפוליות במסגרת מעצרו. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם מסר כי לראשונה משתתף בטיפול במסגרת מעצרו וכיום הוא מבין את חשיבות הדבר לשיקומו האישי, והוא נתרם מכך.

שירות המבחן מצא כי הערכה הסיכון לעבריינות נמצאת בטווח הבינוני. עם זאת, מאז שחרורו מהמאסר בשנת 2013 הוא ערך מאמצים רבים לשקם את חייו ולתפקד באופן יציב בפן המשפחתי, התעסוקתי והחברתי. כגורמי סיכון צוינו חשיפתו לאורך שנים לעבריינות ומעורבותו בה, חשיפתו לאלימות בעבריינות ולחומרים ממכרים, קושי בלקיחת אחריות על העבירה הנוכחית וקושי במיקוד השליטה הפנימית, כאשר הנאשם משליך התנהגותו על גורמים אחרים. כגורמי סיכוי צוינה מוטיבציה גבוהה לשינוי ההתנהגות העבריינית, בטחון בקשר עם גורמי הטיפול ועם דמויות משמעותיות, תקשורת טובה ויכולת הסתגלות טובה.

המלצת שירות המבחן, בסופו של יום, היא לאימוץ ההסדר העונשי. יצוין, כי בשל טעות סבר שירות המבחן שקיים "רף תחתון" להסדר, והוא המליץ על אימוצו. בהבהרה מיום 17.11.16, נוכח שאלה שהפנית לשירות המבחן, צוין כי מדובר אכן בטעות ועל כן ההמלצה הייתה שימשיך במסגרת המאסר בטיפול רגשי ובשמירה על רצף טיפולי.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

4. ב"כ המאשימה הפנה לרישום הפלילי של הנאשם. עולה ממנו כי הנאשם הורשע לאחרונה בחודש מרס 2012 בעבירה של סחר בסמים שבוצעה ב-2011, בעבירה של החזקת סכין משנת 2008, ובגניבה מרכב ופריצה לרכב משנת 2009. בגין עבירות אלה הוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 23 חודשים. נוסף על כך, קיימת הרשעה משנת 2010 בגין עבירות משנת 2009, של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ובגין הפרת הוראה חוקית, שבגינה הוטל על הנאשם מאסר בפועל בן 10 חודשים. לפני כן קיימת הרשעה משנת 2009 בגין עבירות משנת 2008 של החזקת סכין, חבלה במזיד ברכב, תקיפה כדי לגנוב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והוטל עליו מאסר לתקופה של 10 חודשים. בשנת 2006, עת היה הנאשם קטין, הורשע בעבירה שבוצעה ב-2005 של החזקת סכין, ובגינה הסתפק בית המשפט בהתחייבות להימנע מהעבירה.

ב"כ המאשימה ציין את הערכים המוגנים בעבירה של נשיאת נשק. הוא ציין כי מדובר במכת מדינה (ע"פ 5814/14 **עספור נ' מדינת ישראל** [14.6.15]). בע"פ (מחוזי מרכז) 27417-11-15 **מדינת ישראל נ' שאכר עבד אל רחים** [17.1.16] אף נקבע כי מדובר ב"מכת איזור".

אשר לפסיקה הנוגת, הפנה התובע לת"פ (מחוזי מרכז) 4222-09-15 **מדינת ישראל נ' ג'באלי** [4.4.16] **[עניין ג'באלי]** שבו הורשע אדם בנשיאת אקדח עם מחסנית. מדובר היה באדם בן 25, בעל עבר פלילי דומה לנאשם שבפנינו, נקבע מתחם שבין 24 חודשי מאסר ל-48 חודשים ובית המשפט הטיל 34 חודשי מאסר. התובע הדגיש כי

באותו מקרה מדובר היה באקדח ולא מרובה מסוג קלצ'ניקוב. גזר הדין אושר בבית המשפט העליון במסגרת ע"פ 3877/16 ג'באלי נ' מדינת ישראל [17.11.16] [עניין ג'באלי בעליון]. התובע ציין כי קיימת מגמת החמרה במדיניות הענישה לגבי עבירות נשק, גם אם החמרה מדודה ואיטית. הנחיית פרקליט המדינה קובעת מתחם של שנתיים וחצי שנות מאסר עד חמש שנות מאסר בעבירות של נשיאת נשק מסוג ארוך. בנשק קצר המתחם נמוך יותר.

במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ציין התובע כי אין מדובר באירוע ספונטני, וכי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא משמעותי ומהותי, שכן הוא זה שהעביר והכניס את הנשק מהשטחים לישראל. מאחר שמדובר בנשק קטלני, הנזק הפוטנציאלי צפוי היה להיות גדול למדי.

נוכח כל אלה, עתר התובע לקבוע מתחם שבין שנתיים וחצי עד חמש שנות מאסר (30 - 60 חודש).

בנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ציין התובע לחובת הנאשם את עברו הפלילי המכביד, לרבות שלושה מאסרים בפועל שריצה. הוא ציין כי מהתסקיר עולה קושי בלקיחת אחריות והשלכת אחריות על גורמים אחרים. הוא התייחס לגורמי הסיכון העולים מהתסקיר. לזכות הנאשם ציין התובע את ההודייה, לאחר ניהול הוכחות חלקי בלבד.

בסופו של דבר ביקש התובע להטיל על הנאשם עונש המצוי בשליש התחתון של המתחם שצוין, מאסר בן 32 חודש.

טיעוני ההגנה

5. ב"כ הנאשם ציין את התיקון לקולה בכתב האישום. לדבריו, אין הפסיקה שהוצגה מתייחסת למקרה שבו מעשה העבירה בוצע ללא כל תמורה כספית. במקרה דנן מדובר במדרג אחר של עבירת נשק, מהמקרה שהוצג בפסיקה על ידי התובע. בעניין ג'באלי מדובר היה במי שהשתחרר שבועות ספורים קודם לכן ממאסר של 54 חודשים, ג'באלי החזיק בכלי הנשק במטרה לפגוע באחר, הנשק היה טעון עם 14 כדורים, לידו בכלי הרכב היה קטין ואלמלא הגיעה המשטרה למקום, נקבע כי הנאשם היה עושה שימוש באקדח על מנת לפצוע אחר. גם כאשר הגיעה המשטרה יצא אותו ג'באלי כשהאקדח תקוע בחגורת מכנסיו, מול השוטרים. לכן, טוען הסנגור, אין ספק כי מדובר במקרה חמור בהרבה ואין לגזור גזרה שווה ממנו לעניינו.

הסנגור התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם. הרצח של אביו כשהנאשם היה בן 12 הוביל לכך שהנאשם לקח על עצמו את האחריות למשפחה. הנאשם בחר בחירות לא נכונות בגיל צעיר, נכנס לעולם הסמים וביצע עבירות רכוש. בניסיונו לסייע למשפחה ביצע עבירות אלה. אלא שלפני שחרורו מהמאסר האחרון, הוא התחתן ונולדו לו 2 בנות. לנאשם היה חשוב מאוד לשמור על התא המשפחתי ולעבוד בצורה מסודרת, וכך עשה. מסקנת שירות המבחן כי הנאשם משליך את האחריות על אחר היא שגויה. שירות המבחן לא היה ער לכך שעל פי כתב האישום המתוקן, הנאשם קיבל את הנשק מאחר כדי להעבירו לאדם שלישי והוא היה מתווך בעסקה. אלה הדברים שאמר הנאשם לקצינת המבחן, והיא הסיקה מכך שהוא משליך אחריות על אחרים.

הסנגור הפנה לדברים החיוביים שצוינו בתסקיר, על אודות תפקודו החיובי של הנאשם בבית המעצר. הנאשם הציג חוות דעת משב"ס על תפקודו החיובי בכלא (במ/2) ואישורים על הקורסים שבהם הוא משתתף בכלא (במ/3 - אישור על השתתפות בקורס הורות; במ/4 - השתלמות בנושא מטפלים סיעודיים). הסנגור ציין כי הנאשם מנסה לרכוש לעצמו כלים לכשיצא מהמעצר, על מנת להמשיך בדרך שהחל בה לפני מאסרו. הסנגור ציין כי יש להתייחס באופן מיוחד לשיקום שאדם מבצע בין כותלי הכלא, שכן זה הוא השיקום הקשה ביותר. הוא ציין כי הנאשם נותן בדיקות שתן כל חודש ונמצא נקי, חרף עברו בעבירות סמים. לטעמו, מדובר בשיקום שמחייב התייחסות מיוחדת והקלה בעונשו.

גם הסנגור הפנה לפסיקה ולרמת הענישה הנוהגת. הוא הפנה לע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** [19.1.14] **[עניין סלימאן]**, שאותו, לדעתו, יש לאבחן לקולה בעניינו. שם נקבע מתחם שבין 12 - 36 חודשים, וזאת לאחר שבית המשפט נתן דעתו למגמת ההחמרה בעבירות נשק. באותו מקרה בדק הנאשם אם הנשק עובד, ולפיכך עשה בו שימוש פעם אחת. הוא נטל את הנשק לצורך עשיית דין עצמי מול אדם, שממנו חשש, בשל כך שאיים על סבו. באותו מקרה, שהיה חמור מהמקרה שלפנינו נוכח המאפיינים שצוינו, הנאשם גם נתפס עם תחמושת, שלא כבעניינו. הוא גם נטש את כלי הרכב שבו נסע, כשהוא מונע, והרכב התדרדר וכמעט פגע בעוברים ושבים. הרף שנקבע התייחס לשתי עבירות נשק: גם עבירה של רכישת נשק והחזקתו, וגם עבירה של נשיאת נשק, כמו בעניינו. המתחם נקבע לגבי שתי העבירות יחדיו. הסנגור הפנה גם להפניות שהוזכרו בגדר פסק הדין הנ"ל, למשל לעניינו של **אבו סנינה**, ולפסיקה נוספת שהוזכרה בפסק הדין. באותו פסק דין אושר עונש של 6 חודשי עבודות שירות שהוטל על הנאשם ולטענת הסנגור מדובר על מקרה חמור מהמקרה שלפנינו.

הסנגור ציין כי גם אם נקבל את המתחם של 12 - 36 חודשים שנקבע **בעניין סלימאן**, יש לזכור כי לנאשם אין עבר באלימות, אין עבר בעבירות נשק וחלפה תקופה משמעותית מאז מאסרו הקודם, תקופה שבה הקים את משפחתו וחזק את התא המשפחתי, ובמהלכה לא נפתחו לו תיקים.

לאור כל אלה, סבור הסנגור, עונש מאסר בן 18 חודש יהיה הולם בנסיבות המקרה.

דבר הנאשם

6. הנאשם ציין כי הוא מצטער על העבירה החמורה שביצע ולוקח עליה אחריות. הוא ציין כי בכל המאסרים שנשא עד כה, לא השכיל לבקש עזרה ואיש לא הושיט לו יד ועל כן לא הייתה לו הזדמנות להשתקם. הוא לא התעניין בשיקום בעבר, ואולם הפעם, הוא ביקש וקיבל עזרה. הוא התחיל בדרך חדשה, רכש לעצמו כלים ולמד הרבה. הוא לקח אחריות על עצמו, בניגוד לגישתו בעבר, הוא גייס סבלנות שלא הייתה לו בעבר והוא מעוניין לטפל באנשים עם בעיות נפשיות ופסיכיאטריות, תוך שהוא מודע לקושי שבדבר. לטענתו, משפחתו היא הגורם המשמעותי ביותר לרצונו בשינוי.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. הערכים המוגנים בקביעת האיסור נשיאת נשק הם שמירה על בטחון הציבור ועל שלומו, ועל הסדר הציבורי.

מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה דנן אינה גבוהה, שכן הנשק נתפס ולא הגיע ליעדו.

8. לגבי מדיניות הענישה הנוהגת יש לזכור, כפי שצינו גם הצדדים, כי יש מגמת החמרה בעונשי המאסר שנגזרים על נאשמים בעבירות נשק (עניין סלימאן, פסקה 14). נקבע כי ככלל, עבירות אלה מחייבות מאסר מאחורי סורג ובריח, גם כאשר מדובר בנאשם נורמטיבי ונעדר עבר פלילי (ע"פ 8846/15 דראז נ' מדינת ישראל [13.3.16], פסקה 6 עניין סלימאן, פסקה 15). בית המשפט העליון חילק את עבירות הנשק למספר מדרגים של חומרה, כאשר בראש המדרג - עבירות של ייצור, ייבוא או סחר בנשק, במדרג הביניים - עבירות של נשיאת נשק והובלתו, ובמדרג התחתון רכישת נשק או תחמושת ואחזקתם (עניין סלימאן, פסקה 12). מדרג חומרה נוסף נקבע מימים ימימה לפי מטרת החזקת הנשק:

"בב"ש 625/82 אבו מוך נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(3) 668, 671 (1982) סיווג בית המשפט את עבירות הנשק לפי חומרתן מן הכבד אל הקל: החל בעבירות נשק שנועדו לפגוע בבטחון המדינה או הציבור; דרך עבירות נשק לשם ביצוע עבירות פליליות חמורות; החזקת נשק לעת מצוא לפעילות פלילית בעתיד; צבירת נשק על ידי קבוצה מסויימת במטרה לחזק את כוחה כנגד יריבותיה; הגנה עצמית או לצורך הגנה על ציבור או משפחה; החזקה לצורך ספורט, ציד או שעשוע; וכלה בהחזקה כמזכרת והחזקה ללא חידוש רישיון".

בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל [10.3.11], פסקה 8.

במקרה דנן מצויים אנו במדרג הביניים מבחינת טיב העבירה, ומבחינת המטרה אין לנו כל מידע, שכן הנאשם הכניס את הנשק לישראל במטרה למוסרו לאחר.

קשה להקיש מהפסיקה שאליה הפנו הצדדים, מאחר שהנסיבות של המעשים וגם של העושים באותם פסקי דין שונות מאד מענייננו.

אף אני חיפשתי פסיקה דומה, ואפנה לפסקי הדין הבאים:

א. ע"פ 2839/05 עבד אל קאדר נ' מדינת ישראל [17.11.15], שם נדחה ערעור על פסק דין שבו הוטל על המערער, שהורשע בנשיאת נשק (לאחר שנתפס ברכבו עם אקדח ובו מחסנית עם 13 כדורים), מאסר בן שלוש שנים. מדובר היה במערער בעל עבר פלילי שכלל מאסרים בפועל. בניגוד למקרה שלפנינו, שם נמצאה מחסנית ובה כדורים בתוך כלי הנשק, אך מצד שני - שם מדובר היה באקדח, וכאן עסקין בנשק ארוך.

ב. ע"פ 7949/07 אבקסיס נ' מדינת ישראל [12.2.08], שבו אושר עונש של 4.5 שנות מאסר בעניינו של מי שהורשע בנשיאת נשק, החזקת תחמושת וקבלת נכסים שהושגו בעוון, לאחר שנמצא מחזיק בשני אקדחים שנגנבו מבעליהם. אקדח אחד נשא על גופו, אקדח שני היה מונח מתחת למושב הרכב שבו נהג. הוא הודה במיוחס לו ונקבע כי הרקע למעשים היה התמכרות הנאשם לסמים. הוא היה בעל עבר פלילי מכביד, לרבות בעבירות נשק.

ג. ת"פ (מחוזי ירושלים) 53715-12-15 מדינת ישראל נ' אלוליאיה [31.10.16], שבו הנאשם הורשע

במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בנשיאה והחזקת תת מקלע מאולתר, החזקה ונשיאת שתי מחסניות ריקות וקופסה של 50 כדורי 9 מ"מ. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 לבין 36 חודשי מאסר בפועל. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה ונטל אחריות למעשיו. לחובתו עבר פלילי בגין עבירות אלימות והסעת שב"ח. בית המשפט גזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. נכון לעת הזו, טרם הוגש ערעור על ידי מי מהצדדים לבית המשפט העליון.

ד. ת"פ (מחוזי חיפה) 3772-01-16 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** [14.11.16], שבו הורשע הנאשם על פי הודייתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, אשר ייחס לו החזקת רובה MP5 והחזקת תחמושת באירוע אחד, והחזקה והובלה של תת מקלע מאולתר, מחסנית וכדורים וכן ביצוע ירי במסגרת אירוע שני. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם באירוע הראשון, שהוא הרלוונטי בעניינו, נע בין 10 לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט גזר על הנאשם עונש כולל, תוך התחשבות בהודיית הנאשם, לקיחת האחריות, נסיבותיו האישיות כפי שהובאו במסגרת תסקיר שירות המבחן ועברו הפלילי הנקי, שעמד על 18 חודשי מאסר בפועל. בעניין זה הוגש ערעור על ידי הנאשם, שטרם הוכרע.

ה. ת"פ (מחוזי תל אביב) 11362-10-15 **מדינת ישראל נ' זרתוסטרא** [26.6.16], שבו הנאשם הורשע לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בנשיאת אקדח ומחסנית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא נע בין 12 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בגזירת העונש התחשב בית המשפט בעברו הפלילי המכביד של הנאשם, נסיבות חייו הקשות והודייתו. בית המשפט גזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל. גם בעניין זה הוגש ערעור על ידי הנאשם, שטרם הוכרע.

9. לעבירה קדם תכנון, שהרי היה על הנאשם לתאם עם מוסר הנשק ועם מקבל הנשק. חלקו בביצוע העבירה מרכזי, ובלי תיווכו - העסקה המתוכננת לא היתה יוצאת אל הפועל. הנזק הפוטנציאלי מעבירות נשק הוא גדול מאד. נכתב רבות על הסכנה העצומה הכרוכה בהגעת נשק לידיים עברייניות ונאמר לא אחת, כי חומרתן של עבירות הנשק אינה מסתכמת אך בנזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנזק הנובע מאותן עבירות (**עניין ג'באלי בעליון**, פסקה 6).

10. בהתחשב בכל אלה, נראה לי כי **המתחם הנכון, בנסיבות העניין, הוא בין 24 חודשי מאסר בפועל ל-54 חודשי מאסר בפועל**.

מיקום הנאשם בתוך המתחם

11. לנאשם אישה ושתי ילדות קטנות, ומכאן שהטלת מאסר על הנאשם תפגע גם בו וגם במשפחתו, אך איני מוצאת כי מדובר בפגיעה שהיא יותר מ"הפגיעה הרגילה" הנגרמת לבעל משפחה כתוצאה משליחתו למאסר. הנאשם למוד מאסרים ועל כן דווקא בו איני צופה פגיעה יוצאת דופן.

לזכות הנאשם יש לזקוף את הודייתו, שחסכה זמן ציבורי, ואת לקיחת האחריות. בעניין זה קיבלתי את דברי הסנגור שלפיהם אותה השלכה של אחריות על אחר, שאליה התייחסה קצינת המבחן, היא אופן תיאור העבירה על ידי

הנאשם, שתיווך בין אחרים.

לחובת הנאשם יש לזקוף את עברו הפלילי הלא מבוטל במגוון תחומים (אף כי לא בעבירות נשק). לעניין הטענה כי מאז מאסרו האחרון ניסה לנהל אורח חיים נורמטיבי יש להתייחס בזירות, שכן בעיצומו של אותו "אורח חיים נורמטיבי" ביצע את העבירה דנן. כמו כן יש לתת משקל ממשי לשיקולי הרתעה, מאחר שכבר נפסק (כפי שצוין לעיל), שעבירות הנשק הפכו הן "מכת מדינה", הן "מכת איזור".

נוכח האמור עד כה, היה מקום להציב את הנאשם סביב הקצה העליון של שליש המתחם (כ-34 חודשים), אלא שכאן המקום להתייחס למאמצי השיקום שעושה הנאשם, כנראה לראשונה בחייו. מחוות הדעת שהגיש שב"ס ומהתעודות שהציג הנאשם, כמו גם מדבריו האחרונים, ניתן ללמוד כי הנאשם גם עושה מאמצים ניכרים להשתלב בהליכי טיפול והכשרה צופי פני עתיד, וגם מצליח במאמציו, עד כי השתלב כ"תומך לעצורי השגחות" מזה יותר מחצי שנה. נכתב כי הוא מתפקד באופן אחראי וחיובי. נוסף על כך, הוא גם שומר על נקיון מסמים. כידוע, שיקולי שיקום זכו למשקל בכורה בתיקון 113 לחוק העונשין, עד כי יש בהם להוביל, במקרים מתאימים, גם לחריגה לקולה ממתחם העונש שנקבע. במקרה שלפנינו, מוקדם לדבר על שיקום, שיכול להוביל לחריגה מהמתחם, אך בהחלט ניתן לומר שהדרך שעשה הנאשם עד כה וסיכויי השיקום מצדיקים הקלה ממשית בעונשו.

12. לפיכך, נוכח כל האמור לעיל, סבורני שהעונש ההולם במקרה דנן הוא עונש מאסר בן 27 חודשים, לצד מאסר מותנה.

סיכום

13. לאור כל האמור, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בן 27 חודשים (בניכוי ימי מעצרו, מיום 19.12.15);

ב. מאסר בן 6 חודשים, אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים משחרורו מהמאסר יבצע עבירת נשק מכל סוג שהוא.

זכות ערעור כדין

ניתן היום, כ"ח כסלו תשע"ז, 28 דצמבר 2016, בנוכחות הצדדים.